

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 135/13
Luksemburg, 17 października 2013 r.

Wyrok w sprawie C-291/12
Michael Schwarz / Stadt Bochum

Umieszczenie odcisków palców w paszporcie jest zgodne z prawem

O ile pobranie odcisków palców i przechowywanie ich w paszporcie stanowią naruszenie prawa do poszanowania życia prywatnego oraz do ochrony danych osobowych, o tyle środki te są jednak uzasadnione w celu uniemożliwienia wszelkiego bezprawnego użycia paszportów

Rozporządzenie nr 2252/2004¹ stanowi, że paszporty² zawierają w wysokim stopniu zabezpieczony nośnik pamięci, w którym oprócz obrazu twarzy znajdują się dwa odciski palców. Mogą one być wykorzystywane wyłącznie w celu sprawdzania autentyczności paszportu oraz tożsamości jego posiadacza.

Michael Schwarz zwrócił się do miasta Bochum (Niemcy) o wydanie mu paszportu, nie zgadzając się jednak na to, by przy tej sposobności zostały od niego pobrane odciski palców. Miasto oddaliło jego wniosek, w związku z czym M. Schwarz wniósł do Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (sądu administracyjnego w Gelsenkirchen, Niemcy) skargę, w której domagał się zobowiązania gminy do wydania mu paszportu bez pobierania od niego odcisków palców.

W tych okolicznościach sąd odsyłający zmierza do ustalenia, **czy rozporządzenie – w zakresie w jakim zobowiązuje osobę występującą o wydanie paszportu do udostępnienia swoich odcisków palców oraz przewiduje przechowywanie tych odcisków w paszporcie – jest ważne, w szczególności w świetle Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.**

W dzisiejszym wyroku **Trybunał odpowiedział na to pytanie twierdząco.**

O ile pobranie odcisków palców i przechowywanie ich w paszporcie stanowi naruszenie prawa do poszanowania życia prywatnego oraz do ochrony danych osobowych, o tyle środki te są jednak w każdym razie uzasadnione celem polegającym na uniemożliwieniu wszelkiego bezprawnego użycia paszportów.

Trybunał stwierdził w tym kontekście, że kwestionowane środki zmierzają w szczególności do realizacji celu interesu ogólnego, który polega na uniemożliwieniu nielegalnego wjazdu osób na terytorium Unii Europejskiej. W związku z tym mają one na celu zapobieganie fałszowaniu paszportów oraz uniemożliwienie wszelkiego bezprawnego ich użycia.

Z informacji udostępnionych Trybunałowi nie wynika przede wszystkim – i nie było to zresztą podnoszone – by omawiane środki nie przestrzegały istoty praw podstawowych, których sprawa dotyczy.

Następnie Trybunał stwierdził, że kwestionowane środki są właściwe dla osiągnięcia celu w postaci **ochrony paszportów przed ich bezprawnym użyciem**, zmniejszając znacząco ryzyko, że osoby nieuprawnione zostaną omyłkowo wpuszczone na obszar Unii.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 6 maja 2009 r. (Dz.U. L 142, s. 1).

² Oraz dokumenty podróży

Kwestionowane środki nie wykraczają wreszcie poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia wspomnianego celu.

Jeżeli bowiem chodzi o **pobieranie odcisków palców**, to nie poinformowano Trybunału o istnieniu środka, który byłby wystarczająco skuteczny, a naruszałby prawa w mniejszym stopniu. Trybunał zwrócił uwagę w szczególności na fakt, że poziom dojrzałości technologicznej metody związanej z rozpoznawaniem tęczy oka nie osiąga poziomu dojrzałości metody dotyczącej odcisków palców, a z powodu znacząco wyższych obecnie kosztów tej pierwszej metody jest ona mniej podatna do powszechnego korzystania z niej.

Jeżeli chodzi o **przetwarzanie odcisków palców**, Trybunał wskazał, że odciski palców odgrywają szczególną rolę w dziedzinie identyfikacji osób w ogólności. I tak, porównanie odcisków palców pobranych w określonym miejscu z tymi, które są zgromadzone w bazie danych, pozwala na wykazanie obecności w tym miejscu danej osoby, czy to w ramach postępowania przygotowawczego w postępowaniu karnym, czy to w celu sprawowania pośredniego nadzoru nad tą osobą.

Trybunał zauważył jednak, że w rozporządzeniu wyraźnie stwierdzono, iż odciski palców mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu sprawdzania autentyczności dokumentu i tożsamości jego posiadacza. Ponadto rozporządzenie przewiduje przechowywanie odcisków palców jedynie w samym paszporcie, który znajduje się w wyłącznym posiadaniu osoby, na którą został wystawiony. Skoro rozporządzenie nie przewiduje żadnej innej postaci lub żadnego innego sposobu przechowywania tych odcisków, to nie można go interpretować jako aktu, który sam w sobie dostarcza podstawy prawnej do ewentualnej centralizacji danych zgromadzonych na jego podstawie lub do ich wykorzystywania w celach innych niż cel polegający na uniemożliwieniu nielegalnego wjazdu osób na terytorium Unii.

Trybunał Sprawiedliwości stwierdził ponadto, że rozporządzenie zostało wydane na właściwej podstawie prawnej oraz że procedura prowadząca do przyjęcia przepisów mających zastosowanie w rozpatrywanej sprawie nie była dotknięta wadą, gdyż Parlament w pełni uczestniczył w tej procedurze w charakterze współprawodawcy.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106